HPC - MPI

Tomasz Kępa tk359746@students.mimuw.edu.pl

2 czerwca 2019

1 Struktura plików

Rozwiązanie podzielone jest na pliki w następujący sposób:

- Struktury danych:
 - config.h struktura przechowująca sparsowane flagi przekazane do programu
 - mpigroup.h struktura definiująca grupę obliczeniową (wszystkie procesy, grupy replikacyjne, warstwy)
 - $\it matrix.h$ $\it matrix.cpp$ struktury przechowujące informacje o macierzy oraz macierze rzadkie i gęste
- densematgen.h densematgen.cpp pliki dostarczone razem z treścią zadania służacego do generowania macierzy gęstej
- utils.h mniej istotne pomocnicze funkcje
- matrixmul.h matrixmul.cpp definicje głównych etapów obliczeń i główny program, implementacje w następujących plikach:
 - initialization.cpp wczytywanie macierzy A, generowanie macierzy B, początkowa dystrybucja danych (jak dla c=1)
 - replication.cpp rozsyłanie danych między procesami z tych samych grup replikacyjnych, w przypadku algorytmu InnerABC dodatkowo wykonanie początkowego przesunięcia fragmentów macierzy A
 - multiplication.cpp mnożenie macierzy i komunikacja z tym związana
 - qathering.cpp zbieranie wyników

2 Struktury danych

Przed rozpoczęciem obliczeń wszystkie macierze są wyrównywane zerami, tak aby ilość wierszy i kolumn była podzielna przez ilość procesów.

2.1 Metadane macierzy

Najważniejsze informacje o macierzy przechowywane są w strukturze *MatrixInfo*. Zawiera ona wszystkie informacje potrzebne do zaalokowania odpowiedniej ilości pamięci przed odbiorem nieznanej macierzy i z tego powodu wysyłana jest zawsze przez wysłaniem macierzy.

2.2 Macierze rzadkie

Macierze rzadkie przechowywane są w strukturze *SparseMatrix*. Jest to dokładnie taki sam format jak format na wejściu, czyli CSR z trzema tablicami. Taki format został wybrany z kilku powodów:

- Nie trzeba tracić czasu na zmianę formatu podczas inicjalizacji
- Biblioteka MKL potrafi używać ten format (w wersji z czterema tablicami, ale przejście do tego fomatu nic nie kosztuje)
- Jest to format row-major, co jest korzystne dla recznej implementacji mnożenia macierzy

2.3 Macierze gęste

Macierze gęste przechowywane są w pojedynczej tablicy rozmiaru $rows \times cols$ w kolejności column-major. Taki formata został wybrany z następujących powodów:

- Jest to korzystna kolejność dla implemetacji lokalnego mnożenia macierz
- Procesy trzymają w swoich fragmentach całe kolumny oryginalnych macierzy, więc rozsyłanie i zbieranie macierzy jest dużo prostsze w takim formacie i nie wymaga wykonywania dodatkowych kopii (lokalnych) macierzy

3 Intesywność numeryczna

Oznaczenia:

- \bullet d oznaczmy średnią ilość niezerowych elementów w jednym wierszu macierzy A
- \bullet e ilość mnożeń macierzy A przez macierz B
- n wymiary macierzy A, B i C

3.1 Operacje zmiennoprzecinkowe

Do policzenia jednej komórki macierzy C trzeba wykonać średnio d mnożeń i d-1 dodawań w jednym kroku. Zatem do policzenia macierzy C potrzebne jest $(2d-1) \cdot n^2 \cdot e$ operacji zmiennoprzecinkowych.

3.2 Transfery pamięci

Rozpatrzmy to podobnie jak poprzednio. W tym przypadku istotne staje się jak trzymana jest macierz rzadka A. Założę teraz, że jest to format CRS. W jednym kroku, do policzenia jednej komórki potrzebujemy odczytać jeden wiersz macierzy A i jedną kolumnę macierzy B. Jeśli chodzi o zapisy to potrzebujemy to zrobić to tylko raz w macierzy C.

Wczytanie wiersza macierzy A wymaga odczytania średnio $(4 \cdot 2 + 4 \cdot d + 8 \cdot d)$ bajtów (2 el. tablicy trzymającej długości wierszy, d indeksów kolumn, d elementów macierzy A). W macierzy B czytamy średnio $8 \cdot d$ bajtów (d elementów). Na koniec jeszcze musimy wykonać jeden zapis w macierzy C

Razem daje to 16 + 20d bajtów na element macierzy C w jednym kroku.

W sumie policzenie całej macierzy C wymaga transferu $(16 + 20d) \cdot n^2 \cdot e$ bajtów.

4 Komunikacja

W obu algorytmach (o ile $c \neq 1$) procesy podzielone są w dwuwymiarową siatkę. Najpierw, wszystkie procesy podzielone są w grupy replikacyjne rozmiaru c, a pomiędzy tymi grupami, procesy o tych samych rangach wyznaczają warstwy. Warstw musi być oczywiście c.

W trakcie inicjalizacji koordynator wczytuje macierz A i wysyła odpowiednie fragmenty do wszystkich procesów. Następnie, procesy w tych samych grupach replikacji wymieniają między sobą swoje fragmenty

macierzy A (i C dla InnerABC). W trakcie obliczeń procesy wysyłają komunikaty tylko wewnątrz swojej warstwy. W trakcie końcowego zbierania danych komunikacja wygląda inaczej w obu algorytmach i szerzej opisana jest w części poświęconej optymalizacjom.

5 Optymalizacje

5.1 MPI

Przy implementacji największy nacisk położyłem na efektywne wykorzystanie możliwości danych przez MPI:

- Większość komunikacji jest asynchroniczna i przepleciona z obliczeniami.
- Początkowe rozsyłanie macierzy przez koordynatora odbywa się tabela po tabeli. Po wysłaniu jednej tabeli mechanizmem scatter (asynchronicznie), koorydator od razu zabiera się za przygotowanie kolejnej.
- Przesyłanie macierzy w trakcie replikacji w grupie replikacyjnej odbywa się przez customowe komunikatory za pomocą mechanizmu *broadcast*.
- Przesyłanie macierzy wewnątrz warstw (shift) w trakcie obliczeń przeplecione jest z lokalnie wykonywanym mnożeniem.
- Zbieranie macierzy C wewnątrz grupy replikacyjnej odbywa się za pomocą mechanizmu *reduce* (tylko w InnerABC), operacja sumy. Zbieranie macierzy C w warstwie zerowe to zwykłe *gather*.
- Zliczanie liczby elementów większych od danego w przypadku ColumnA jest to zwykłe reduce po wszystkich procesach, w przypadku InnerABC macierz C najpierw zbierana jest do warstwy 0 i dopiero w tej warstwie jest wykonywana redukcja

Macierz A dzielona jest między procesy po równej ilości kolumn/wierszy. Innych opcji nie rozważałem ponieważ dokładnie tak to było opisane w artykule opisującym algorytmy.

5.2 Flagi kompilacji

Najlepsze wyniki uzyskałem na kompilatorze Cray. Włączyłem następujące opcje:

- -O3 domyślne optymalizacje
- -hfp3 optymalizacje operacji zmiennoprzecinkowych
- -h vector3 wektoryzacja operacji wykonywanych w pętlach
- -hipa4 -hwp -h pl=... automatyczne inline'owanie funkcji

5.3 Lokalne mnożenie

Formaty macierzy zostały dobrane tak, aby było jak najmniej skoków w tablicach reprezentujących macierze. Zatem macierz A jest row-major, macierze B i C są column-major.

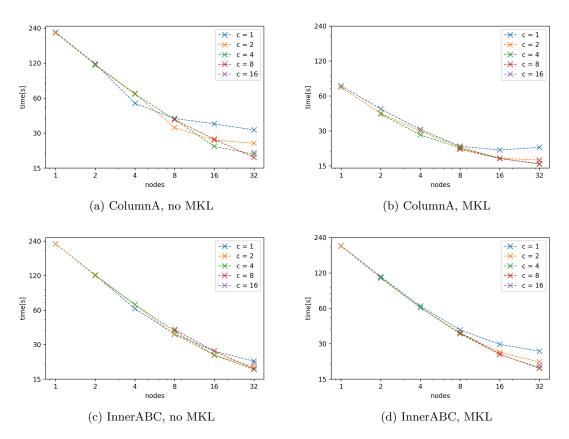
5.4 OpenMP

Wykonałem próbę użycia równoległej implementacji MKL (używającej OpenMP). Wyniki były znacznie gorsze niż przy wykorzystaniu wersji sekwencyjnej i poleganiu na MPI, dlatego nie próbowałem używać OpenMP w mojej implementacji.

6 Skalowalność

6.1 Silna skalowalność

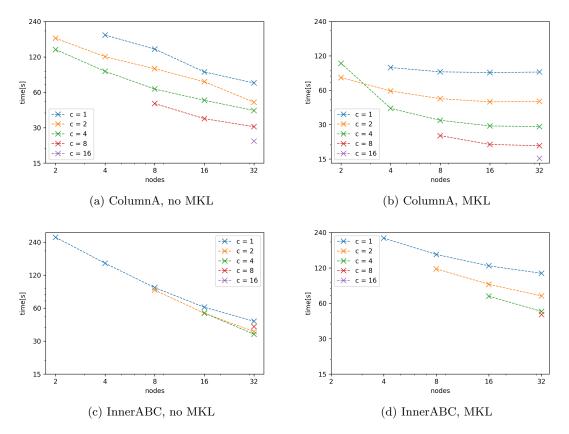
Testy silnej skalowalności zostały przeprowadzone na dwóch macierzach A. Pierwsza miała n=50000 wierszy i d=1000 wartości w każdym wierszu. Druga – n=100000, d=100. W pierwszy przypadku mnożenie było wykonywane e=5 razy, w drugim e=2. W obu przypadkach czas wczytywania macierzy wynosił ok. 9.5s Wyniki zostały przedstawione na rys. 1 i rys. 2.

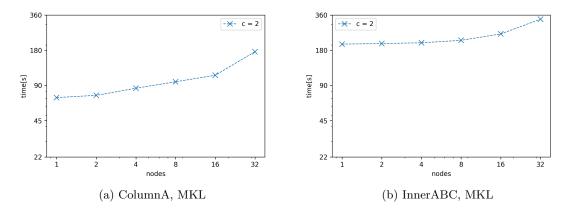
Rysunek 1: Silna skalowalność. Czasy dla n = 50000, d = 1000, e = 5, tasks-per-node = 24

6.2 Słaba skalowalność

Testy silnej skalowalności zostały przeprowadzone na macierzy n=100000, d=100. Zmienna była liczba wykonywanych mnożesz i wynosiła $e=nodes\times 5$. Parametr c został ustalony na c=2 Czas wczytywania macierzy wynosił ok. 9.5s Wyniki zostały przedstawione na rys. 3.

Rysunek 2: Silna skalowalność. Czasy dla $n=100000, d=100, e=2, {\rm tasks\text{-}per\text{-}node}=24$

Rysunek 3: Słaba skalowalność. Czasy dla $n=50000, d=1000, e=nodes \times 5,$ tasks-per-node = 24